

A hordozóról

VARÁZSTÁRGYAK

A hordozókat (vagy más szóval alaptárgyakat) funkciójuk, anyaguk és minőségük alapján csoportosíthatjuk, melyek közül mindnek fontos szerepe van a rúnamágia valamely aspektusára.

A jelmágia nyersanyag és időigénye elhanyagolható, a varázsló dolgozhat kész tárgyakkal, a varázsjelek elkészítése pedig nem kíván a tárgy megmunkálásával kapcsolatos különleges ismereteket. Mindez azonban már nem igaz a rúnamágiára.

Rúnamágia esetén a varázstárgyak elkészítése hosszadalmas és fáradtságos feladat, és fontos, hogy a varázsló részt vegyen az elkészítésében, és ne egy kész termékkel dolgozzon.

A hordozó minősége

A tárgynak, melyre a varázsjelek kerülnek, minden esetben legalábbis jó minőségűnek kell lennie. Ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy az adott tárgy díszes, vagy szembeötlő, de egy hozzáértő mindenképpen meg tudja állapítani, hogy átlag feletti gonddal készült.

Ilyen tárgyat a varázsló csak a megfelelő Szakma mesterfokának birtokában készíthet, készíttetése pedig az adott tárgy árának 5-50 szeresébe kerül. Mivel a mágikus rúnákat mindenképpen a varázslónak kell felírnia, ezért részt kell vennie a hordozó elkészítésében, amihez legalább alapfokon ismernie kell valamilyen Szakmát, mely ezt lehetővé teszi.

Egyes esetekben, például kiemelkedően nagyhatalmú varázstárgyak készítésekor (több mint 150 Mp), vagy ha a varázsló biztosítani kívánja a rúnamágia sikerét, neves mesterek kiváló minőségű munkáin helyezi el a rajzolatokat. Ezek elkészítésére a varázsló semmiképpen nem képes, hiszen egy élet munkája és gyakorlata kell hozzá, készíttetésük pedig az átlagos tárgy árának 50-500 szorosára.

Fontos megjegyezni, hogy a kiváló minőségű alaptárgyakkal való munka mesterfokú képzettséget és 4x annyi időt kíván, mint az átlagos, vagy jó minőségű anyagok megmunkálása.

Az anyagi minőség

Rúnamágia esetén az anyagi minőségnek fontos szerepe van a tárgy elkészítésében. Egyrészt a varázslónak tudnia kell dolgozni az adott anyagtípussal, és bár ideális esetben a tárgy elkészítéséhez is ért, ez nem mindig szükséges (például a fegyverkovács szakma ismeretében páncélok és pajzsok is fel tud rúnázni, mivel az ilyen jellegű fémek megmunkálásához ért, azonban mágikus ékszereket nem készíthet, hiszen a nemesfémek jóval lágyabbak, és az alakítás során egészen másképp viselkednek).

Az anyagi minőség azért is lényeges, mert nagyban befolyásolhatja a tárgy elkészítéséhez szükséges időt.

Míg jelmágia esetében pár varázsjelet krétával vagy szénnel felrajzolni percek kérdése, addig rúnamágiában azok tartós és gondos belevésése az anyagba órákba, néha napokba telhet.

A varázsló ilyenkor transzban dolgozik, hogy rajzolatok pontosságát biztosítsa, azonban egyetlen manapontot sem használ fel, hiszen egyelőre csak az energiák befogadására alkalmas vázat alakítja ki. Ebben a fázisban a munkát akár meg is szakíthatja, ami fontos, ha az napokig tart.

Ezután, ha a rajzolat – mely egyelőre nem több pusztán díszítésnél – elkészült, a varázsló ismét transzba merül, és még egyszer végigköveti annak vonalait, egyszer s mindenkorra beléplántálva a mágikus energiákat. Ezt a folyamatot természetesen már nem szakíthatja meg, így közben energiagyűjtésre sincs lehetősége.

A lap alján látható táblázat néhány példát tartalmaz arra, hogy mely képzettségek jogosítják fel a varázslót az adott anyaggal való munkára, illetve hozzávetőlegesen megadja, hogy az egyes anyag típusokkal dolgozni mennyire időigényes feladat. Ez azonban esetenként változhat, így – mint általában – itt is a KM-é a végső szó.

Anyag	Idő	Példa képzettség	Mód
Papír/selyem/vászon	1x	-	Festés
Anyag	2x	Fazekas	Vésés, Festés, Zománcozás
Bőr	3x	Bőrdíszműves (tetováló)	Metszés, Domborítás, (Tetoválás)
Fa	4x	Asztalos	Festés, Véset, Pyrográfia, Intarzia
Csont	5x	Csontfaragó	Vésés, Faragás
Lány fém	6x	Ékszerész	Védet, Domborítás
Szövet	7x	Szabó	Hímzés, Szövés
Fém	8x	Kovács	Véset, Intarzia
Kő	9x	Kőműves	Véset, Intarzia

Pergamen, selyem, vászon

Papírra, pergamenre, papiruszra, selyemre, vagy finom vászonra bárki képes a megfelelő varázsjeleket ráfesteni, azonban a Rúnamágia igazi mélységei nem használhatók ki ilyen módon. Ezek a

varázstárgyak minden esetben varázstekercsek, vagy azzal egyenértékű vásznak, leplek.

Agyag

Jelmágia esetében az agyagból készült tárgyakat kiégetés után karcollják, vagy festik, rúnamágia esetén viszont a rajzolatokat égetés előtt írják a puha agyagba, vagy festik fel valamilyen mázzal, melyet utána ráégetnek a tárgyra.

Nagyobb hatalmú, vagy kiemelkedően jó minőségű tárgyak készítésekor a varázslók általában porrá tört üveget tartalmazó zománccfestékeket használnak, mely a kemencében megolvad és egyenletes réteget képezve ráéget az adott tárgyra, de az sem ritka, hogy aranyfüstöt (lehetőleg finom fóliává kovácsolt aranylapot) sóval, cukorral összeőrölnek, s az így nyert porból készítenek aranyfestékként használható oldatot. Az egyszínű zománccal kitöltött felületek határát néha nemesfém drótból alakítják ki, máskor egyszerűen az agyagba mélyítik, vésik.

Bőr

A bőr megmunkálása kétféle dolgot foglalhat magában: egyfelől ide tartozik a lenyúzott állati bőrökkel való munka, másfelől – tágabb értelemben – ide sorolhatjuk a tetoválómesterek művészetét. (Ez utóbbi kizárólag a jelmágiára, azon belül is a bélyegek elkészítésére vonatkozik, hiszen élőlényt soha semmilyen körülmények között nem lehet felrúnázni.) Itt most részletesebben csak az állati bőrök megmunkálására térünk ki.

Egyszerűbb esetben a bőrre festenek, vagy metszik, igényesebb munkáknál viszont a megmunkálás majd minden esetben metszést is magában foglaló domborítást jelent. Ennek során a varázsló a mágikus jel körvonalai mentén bemetszéseket ejt a bőrben (anélkül, hogy teljesen átvágná azt), majd külön erre a célra kialakított szerszámokkal a vágás oldalán lekalapálja a bőrt, mélyedést hozva létre, ezáltal plasztikusan kiemelve vagy éppen bemélyítve a mintát.

Kiváló minőségű tárgyak esetén több réteg bőrt használnak, melyek közül a felsőt átlukasztják, és gyakran rögzítenek a tárgyra csontból vagy fémből készült, faragott vagy domborított lemezeket is.

Fa

A fából készült tárgyakat festik, vagy faragják, de rúnamágiában legalább ilyen gyakori a pyrográfiával vagy az intarziával készített tárgy.

Pyrográfia esetén a varázsló egy hegyes fém szerszámot izzít fel parázson, majd azzal rajzolja, égeti bele a jeleket a tárgyba – ez az eljárás főleg varázspálcák készítésénél elterjedt, hiszen ezek méretükből kifolyólag nehezen megmunkálhatóak.

Az igazán nagyhatalmú varázstárgyakat azonban intarziával – berakással – készítik. Ehhez először a fába belevágják a kívánt mintát, majd egy másik anyagból (ami lehet valamilyen az alaptól különböző fajtájú fa, de fém, vagy akár csont is) elkészítik ugyanannak a mintának a mását úgy, hogy az pontosan az alapon lévő bevágásba illeszkedjen. Ezután az alapon lévő bemélyedésekbe ragasztót kennek, és egy bőrrel, vagy szövettel bevont fakalapáccsal finoman belekalapálják a mintát az alapba.

Miután elkészültek, a fából készült tárgyakat gyakran lakkozzák, hogy tartósabbak legyenek.

Csont

Meglehetősen ritka, hogy egy varázstárgy csontból készüljön, azonban jelmágiában az élőholtak különböző bélyegekkel való ellátása, valamint rúnamágiában (különösen nekromancia esetén) a tartalom és befogadó közeg harmóniája időről időre ezt is megköveteli.

A csontot mind jelmágiában, mind rúnamágiában vézni szokták, utóbbiban általában előtte kifőzik, fehérítik, csiszolják, vagy egyéb módon teszik tartósabbá és szebbé.

Nagyhatalmú, rúnamágiával készült varázstárgyak esetén a csontot sokszor addig faragják, amíg csipkésen áttörté nem válik.

Lágy fém

A lágy fémek közé sorolhatjuk a legtöbb nemesfémeket, kivételt ez alól talán

csak a platina képez, de ide tartozik például a réz vagy az ólom is.

Ezeknek az anyagoknak közös jellemzőjük, hogy hidegen is könnyen alakíthatóak, de legtöbbször olvadáspontjuk is alacsony, így megmunkálásuk nem túl bonyolult.

Mind jel, mind rúnamágia esetén vézni szokták őket, utóbbinál, ha kellően vékony lemeztől van szó, néha domborítják is.

Kiemelkedően jó minőségű tárgyak a legváltozatosabb módon készülhetnek, talán a leglátványosabbak közülük azok a filigránok, melyeket alkotójuk nemesfém drótok százaiból, ezreiből hajtogat, majd hevíti fel a fém olvadáspontja alá, hogy az egyes szálak összeforrtanak, rácyszerű mintázatot alkotva.

Szövet

A szövetek megmunkálása (amennyiben festésnél komolyabb eljárásról van szó), annak ellenére, hogy szinte bárhol tanulható, meglepően lassú folyamat, így varázstárgyak készítésére a rúnamágián kívül nem is igen használják.

A mágikus rajzolatokat majd minden esetben ráhímzik az anyagra, bár ritkán az is előfordul, hogy a mágikus rúnákat a tárgy anyagába szövök bele – mint például a dzsadok varázsszőnyegeinek esetében.

A kiemelkedően nagyhatalmú tárgyak esetén a hímzés vagy aranyfonállal történik (ami nem más, mint aranyfüsttel borított selyem, vagy pamutszál), illetve néha – különösen Toronban és környékén – a kelméket, melyekre a hímzés kerül, a Quirontengerben honos bíborcsiga kopolyúüregének váladékából készült méregdrága festékkel színezik.

Az is megesik, hogy bizonyos tárgyakat teljes egészében aranyfonálból szönek, azonban az ilyen kelmék súlya és merevsége miatt inkább csak palástok, süvegek és köpenyek készülnek így, más ruhadarabok nem.

Fém

Számtalan varázstárgy készül fémből, de ez keménysége miatt a leglassabban megmunkálható anyagok közé tartozik. Tartósan festeni nagyon nehéz, hidegen való megmunkálása embert próbáló feladat, fegyverek és vérték esetén pedig szinte lehetetlen. A jelmágikus és rúnamágikus rajzolatokat egyaránt vézni szokták, fegyverek és vérték esetében pedig – az anyag különös keménysége miatt – a

fémet izzásig hevítik, és úgy ütik bele a kívánt rajzolatot.

Nagyhatalmú, vagy kiváló minőségű tárgyak esetén a vésetek szédítően bonyolultak, és sokszor nemesfém drótot kalapálnak beléjük, ezzel egyfajta berakást hoznak létre, hogy így is kiemeljék őket.

Kő

Kövekből ősidők óta készítenek szerszámokat Yneven, és bár ezek között nemigen akad olyan, amit egy kalandozó magával cipelne, viszont a házak, pincék, kastélyok padlóját és termeinek falait mégis kellően gyakran készítik ebből az anyagból ahhoz, hogy érdemes legyen szólni róla néhány szót.

A köveket még jelmágia esetén is csak ritkán festik, inkább karcolni, vésní szokták, rúnamágia esetén vésik, vagy faragják, de az igazán kiemelkedő rajzolatok itt is intarziával készülnek.

Ez utóbbi esetben az egyes köveket sokszor vékony fémcsíkkal választják el a jobb illeszkedés érdekében, és a kész munkát bőrökkel és egyre finomabb csiszolóporokkal fényesítik. Nagy hangsúlyt szokás fektetni a kövek anyagának kiválasztására is – a különböző színű márványoktól, a grániton át az alabástromig sok minden előfordulhat, azonban minden ilyen anyag kiváló minőségű kell, hogy legyen.

Élő, természetes és mágikus anyagok

Rúnákat kizárólag élettelen, természetes anyagokra lehet felírni. Ha egy anyag mágikus, az nem fogadja be a rúnamágia energiáit, és ugyanez igaz az élet princípiumát hordozó testekre.

Jelmágikus rajzolatokat tartalmazó tárgyra lehetséges rúnákat írni, azonban ekkor minden a rúnáktól független, már korábban felírt rajzolat elveszti a hatását, mintha csak megtörték volna őket.

Tartalom és forma egysége a rúnamágiában

Míg a jelmágia szimbólumait tetszőleges tárgyra fel lehet írni, addig a rúnamágia esetében fontos, hogy a mágikus hatást magukba záró rajzolatok olyan tárgyra kerüljenek fel, melynek funkciója misztikus kötelékben áll a rábízott varázslattal. Például nem véletlen, hogy a Tűzij elkészítéséhez íjat használnak, hiszen ez a tárgy

kötődik leginkább az elemi mágia nyíl formájához. Hasonlóan megfigyelhetjük, hogy azok a tárgyak, melyek valamiféle tudást, vagy képzettséget kölcsönöznek használójuknak, mindig szoros kapcsolatban állnak a képzettséggel (ilyen például a Harci nyereg, vagy a FÜRGE ujjak kesztyűje, netán a Rohanó lábbeli).

Léteznek ugyan tendenciák, de sok a kivétel, így annak eldöntése, hogy egy adott tárgy és varázslat között van-e misztikus összhang, mindig a KM jogköre és feladata. A félreértések és kínos helyzetek elkerülésére javasoljuk, hogy ezt a KM a játékosal a varázstárgy megalkotása előtt beszélje meg, hiszen egy varázsló kis utánajárással meg tudja állapítani, hogy egy adott rúnamágikus hatás egy tárgyon működni fog-e vagy sem.

Elméletileg nincs akadálya annak sem, hogy például valaki Tűzij helyett valamilyen más tárgyon helyezze el a rajzolatokat, például nyílpuskán, vagy alkarvédőn, azonban míg az első esetben megvan a misztikus kapcsolat a nyíl és nyílpuska között, addig az utóbbiban ez hiányzik, ami azt eredményezi, hogy a varázstárgy gyengébb lesz – csak pár alkalommal használható, utána pedig végleg kimerül. Ezután, bár a mágikus aura varázsjel által nyújtott védelem megmarad, közönséges alkarvédőként működik tovább.

Éppen ezért népszerűek a varázsbotok: annak ellenére, hogy a bot szinte semmiféle varázslattal nincs misztikus kapcsolatban (kivételet talán csak a Vándorbot képez), egyes varázslók nem pazarolják idejüket a számtalan képzettség elsajátítására, ami az egyes anyagok megmunkálásához szükséges. Helyette csak fával tanulnak meg dolgozni, mondván, egy jó minőségű bot vagy pálca bárhol könnyen beszerezhető, s ha a varázssereje elpárolgott, nem okoz gondot megválni tőle.

2012.?.

Szerző: Néma Ákos

Forrás: Néma Ákos honlapja

Szerkesztette: Magyar Gergely